AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

Brüsszel, 2011. szeptember 28. (29.09)
(OR. en)

14864/11

JAI 689
JAIEX 95
COEST 325
NIS 115
RELEX 969
VISA 188
MIGR 148
FRONT 122
ASIM 96
CATS 87
COSI 73
JUSTCIV 250

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2011. szeptember 26.
Címzett:	Uwe CORSEPIUS, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2011) 564 végleges
Tárgy:	A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK a keleti partnerség keretében folytatott bel- és igazságügyi együttműködésről

A delegációk mellékelten kézhez kapják a Bizottság dokumentumát – COM(2011) 564 végleges.

Melléklet: COM(2011) 564 végleges

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.9.26.
COM(2011) 564 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a keleti partnerség keretében folytatott bel- és igazságügyi együttműködésről

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a keleti partnerség keretében folytatott bel- és igazságügyi együttműködésről

1. BEVEZETÉS

Az Európai Tanács által 2009. december 2-án elfogadott Stockholmi Program[1] hangsúlyozza, hogy a programban meghatározott célok sikeres megvalósításában fontos szerepet játszik a **bel- és igazságügyi szakpolitika külső dimenziója**, és kiemeli, hogy utóbbinak maradéktalanul összhangban kell állnia az Európai Unió külpolitikájának egyéb vetületeivel.

Az utóbbi években a bel- és igazságügy külső dimenzióját érintő európai uniós fellépések folyamatosan bővültek. E fellépéseket egyebek mellett 1) a **demokrácia**, az **alapvető jogok** és a **jogállamiság** tiszteletben tartása, 2) **a harmadik országokkal** és különösen a szomszédos országokkal folytatott **partnerség** elve és 3) az uniós és tagállami fellépések fokozottabb összehangolása és az e fellépésekkel kapcsolatos bővebb **információcsere**, valamint valamennyi rendelkezésre álló eszköz teljes körű kihasználása vezérelte.

A Stockholmi Programban az Európai Tanács felszólítja a Bizottságot arra, dolgozza ki annak tervét, miként lehetne előbbre vinni az együttműködést a bel- és igazságügy terén a keleti partnerség országaival. Az ilyen együttműködés szükségességére a Bizottság és a főképviselő 2011. május 25-i *„Új válasz a szomszédos országokban folyó változásokra”* című közös közleménye[2] és a Külügyek Tanácsának 2011. június 20-án elfogadott, az Európai Tanács júniusi ülésén megerősített következtetései is rámutattak. A migrációval kapcsolatos általános megközelítés folyamatban lévő felülvizsgálata ugyancsak sürgeti az előrelépést ezen a területen.

Az **emberek közötti kapcsolatok** erősítése és ezzel párhuzamosan az **alapvető jogok** és a **jogállamiság** érvényesülésének előmozdítása, továbbá az igazságszolgáltatás és az igazságügyi együttműködés fejlesztése fontos előfeltétele a béke és a stabilitás fenntartásának, és kedvező hatást gyakorol az érintett összes ország **gazdasági, kulturális és társadalmi** fejlődésére.

Ez volt az egyik vezérelve a 2009. évi prágai csúcstalálkozón létrehozott **keleti partnerségnek**, amely az EU, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova, Örményország és Ukrajna között jött létre. A **polgárok mobilitásának biztonságos és jól szervezett környezetben történő előmozdítása** máig a keleti partnerség egyik alapvető célja. Az e célhoz vezető út első állomását vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodások jelentik. E megállapodások megkötését és hatékony végrehajtását követően az EU és a partnerországok a kellő időben és eseti alapon további lépéseket tesznek majd a vízummentesség bevezetésére,

---

[1] A Stockholmi Program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa, 17024/09.

[2] Új válasz a szomszédos országokban folyó változásokra. Közös közlemény az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, 2011. május 25., COM(2011) 303.

feltéve hogy biztosítottak a jól szervezett és biztonságos mobilitás feltételei. A 2011. szeptember 29–30-i varsói keleti partnerségi csúcstalálkozón meg kell erősíteni az alapvető célkitűzéseket, és további lendületet kell adni a partnerségnek, többek között a bel- és igazságügy területén.

A kábítószerek elleni küzdelem, amely egyszerre egészségügyi, szociális és biztonsági probléma, és a bel- és igazságügy különböző részterületeit érinti, továbbra is fontos szerepet kell kapjon a keleti partnerség keretében folytatott együttműködésben.

A keleti partnerség országaival a bel- és igazságügy területén folytatott két- és többoldalú párbeszéd és együttműködés már ma is magas szinten áll. Új keretek létrehozására ezért nincs szükség. Feladatunk a **meglévő keretek megszilárdítása, karcsúsítása és kiegészítése**.

A keleti partnerség keretében folytatott együttműködés első évei során szerzett tapasztalatok és tanulságok fényében ez a közlemény konkrét javaslatokat terjeszt elő, melyek célja a **politikai és operatív együttműködés szintjének további előmozdítása** egy, az EU és keleti partnerei közötti **közös bel- és igazságügyi térség** létrehozása érdekében. A javaslatok célja tehát:

- a **párbeszéd és együttműködés meglévő kereteinek megszilárdítása**, többek között az együttműködés elveinek megállapítása révén, valamint
- az eddig **elért fejlődés elemzése**, továbbá az együttműködés és annak tematikus prioritásai további megerősítését célzó **iránymutatások előterjesztése**.

2. A PÁRBESZÉD ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGLÉVŐ INTÉZMÉNYES KERETEINEK MEGSZILÁRDÍTÁSA: ELVEK ÉS STRUKTÚRÁK

2.1. Az együttműködés elvei

A keleti partnerség országaival a bel- és igazságügy területén folytatott együttműködés megszilárdításának a következő **főbb elveken** kell alapulnia:

Megkülönböztetés – Az egyes keleti partnerországokkal folytatott bel- és igazságügyi együttműködés továbbfejlesztésének a partnerország bel- és igazságügyi reformprogramja és a vonatkozó szakpolitikák végrehajtása terén elért előrelépéstől kell függnie. Az előrehaladás nyomon követésére a partnerországgal szoros együttműködésben kerül sor.

Feltételesség – A keleti partnerekkel folytatott együttműködést fokozatosan, az elért fejlődéstől és a közösen megállapított területeken folytatott sikeres együttműködéstől függően kell előmozdítani.

Politikai koherencia – A keleti partnerekkel folytatott bel- és igazságügyi együttműködésnek illeszkednie kell az uniós külpolitika egészéhez, más releváns uniós szakpolitikákhoz és a régió más országaival folytatott együttműködéshez.

Regionális együttműködés – Tovább kell ösztönözni a regionális együttműködést, amelynek elősegítése rendkívül fontos a határokon átnyúló bel- és igazságügyi kihívások kezelése céljából.

A fenti elvek mellett az emberek közötti kapcsolatok és a növekvő mobilitás szempontjából nagy jelentőségű az unióban és a keleti partnerség országaiban működő **civilszervezetekkel, köztük a migráns közösségekkel és a helyi hatóságokkal** folytatott párbeszéd, e szerveződések támogatása és bevonása az együttműködésbe.

2.2. Az együttműködés struktúrái

2.2.1. Kétoldalú kapcsolatok

Elkerülendő azt, hogy különböző fórumokon egymást átfedő párbeszéd folyjon, a következő megközelítést javasoljuk:

- A bel- és igazságügy területén folytatott kétoldalú együttműködés fő fórumai továbbra is a **partnerségi és együttműködési megállapodások** (és a jövőbeli **társulási megállapodások**) keretében létrehozott struktúrák és különösen a vonatkozó albizottságok és politikai párbeszédek maradnak. Ezzel párhuzamosan folytatni kell és meg kell erősíteni az emberi jogokra irányuló célzott párbeszédet.

- A **visszafogadási és vízumkönnyítési közös bizottságok** eredményeivel és ott, ahol a **vízumpárbeszéd** működik, az e párbeszéd keretében elért haladással a bel- és igazságügyi albizottságok ülésein kell foglalkozni.

- Ahol relevánsak, továbbra is a **mobilitási partnerségeknek** kell alkotniuk a **migrációval kapcsolatos operatív együttműködés** és párbeszéd kereteit, a migráció valamennyi dimenziója (a jogszerű migráció, az illegális migráció elleni küzdelem, valamint a migráció és fejlesztés) tekintetében. Ideális esetben a mobilitási partnerségek üléseit a bel- és igazságügyi albizottságok üléseivel párhuzamosan kell megtartani, elősegítve utóbbiak napirendjének kialakítását. Az elért fejlődés és az adott országban tapasztalt migrációs helyzet függvényében elvben **minden keleti partnerország számára** lehetővé kell tenni mobilitási partnerség kialakítását[3].

- A migrációval kapcsolatos általános megközelítés jelenleg folyó értékelésével összhangban és a megfelelőbb tematikus egyensúly érdekében a meglévő mobilitási partnerségeknek tovább kell fejleszteniük a **migráció** és a **mobilitás** terén folytatott együttműködést. Ennek érdekében minden részt vevő partnernek elkötelezettnek kell maradnia mind politikai szinten, mind a végrehajtás szintjén. Olyan **eszközt** kell kifejleszteni, amely **nyomon követi a mobilitási partnerségek** migrációs áramlásokra, migrációkezelésre és más vonatkozó szakpolitikákra gyakorolt **hosszú távú hatásait** a partnerországokban és az EU-ban. A rendszeres nyomon követés lehetővé teszi majd a mobilitási partnerségek keretében jelentkező hiányosságok és igények azonosítását. Ezenfelül ennek a monitoringeszköznek – a lehető legkoncentráltabb és legmarkánsabb hatás elérése érdekében – más eszközökkel és keretekkel is konzisztensnek és koherensnek kell lennie.

- A **kiemelt fontosságú területekről**, így a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (ezen belül az emberkereskedelemről), az emberi jogi kérdésekről és a korrupcióról rendszeres párbeszédet kell folytatni a meglévő keretek között, különösen a bel- és

[3] Az Unió ez idáig két keleti partnerországgal (Moldovával és Grúziával) hozott létre mobilitási partnerséget; egy harmadik mobilitási partnerség aláírásának előkészítése (Örményországgal) jelenleg van folyamatban (lásd a mellékletben).

igazságügyi albizottságokban és/vagy a célzott emberi jogi párbeszédek struktúrájában, illetve parlamenti képviselők között. E megbeszélések célja a keleti partnerségen belüli **gyakorlati együttműködés elmélyítése**.

- A **kábítószerek kérdésében megkezdett együttműködést** az Ukrajnával folytatott kétoldalú politikai párbeszéd keretei között kell továbbvinni. A lengyel elnökség során (Örményországgal, Moldovával, Azerbajdzsánnal és Grúziával) elindított kétoldalú párbeszédeket **„sokszorosítani"** és **intézményesíteni** kell azzal a céllal, hogy minden keleti partnerország tekintetében létrejöjjön ilyen fórum.

- Továbbra is ösztönözni kell a **megfelelő ügynökségekkel** (Frontex, Europol, Eurojust, CEPOL, Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége) folytatott **együttműködés fejlesztését**. E területnek a jövőben is rendszeresen meg kell jelennie a bel- és igazságügyi albizottságok és a parlamenti képviselők üléseinek napirendjén. Egyes kérdések tárgyalásába más illetékes intézmények és ügynökségek – például az Európai Képzési Alapítvány vagy a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja – is bevonhatók.

2.2.2. Regionális és többoldalú kapcsolatok

Az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai számos regionális fórum keretében cserélhetnek információt, oszthatják meg a legjobb gyakorlatokat, és hajthatnak végre határon átnyúló, konkrét kezdeményezéseket (lásd a mellékletben). A **regionális és többoldalú együttműködés kereteinek ésszerűbbé és hatékonyabbá tétele** céljából a következőket javasoljuk:

- Meg kell fontolni annak lehetőségét, hogy a megfelelő politikai iránymutatás és koordináció céljából a keleti partnerség keretében egyes kérdésekben **miniszteri szintű bel- és igazságügyi találkozókat** hívjunk össze. E találkozókat lehetőség szerint évente kellene megrendezni a megtett előrelépés értékelése és a jövőre vonatkozó iránymutatások kialakítása céljából.

- A regionális párbeszéd és együttműködés kereteinek **ésszerűsítése** érdekében továbbra is rendszeresen napirendre kell venni bel- és igazságügyi kérdéseket a **demokrácia, jó kormányzás és stabilitás témájával foglalkozó keleti partnerségi multilaterális platform** és a kapcsolódó szakbizottságok[4] ülésein, továbbá más vonatkozó platformok, így az emberek közötti közvetlen kapcsolatok ápolásával foglalkozó Platform 4 találkozóin. Hozzájárulna e célkitűzés eléréséhez egy új, **Migrációs és Menedékügyi Szakbizottság** felállítása, amely elősegítené a legjobb gyakorlatok és a söderköpingi folyamat során szerzett tapasztalatok beépítését a keleti partnerségi kapcsolatokba.

- Mivel a **prágai** és a **budapesti folyamat** nagymértékben átfedi egymást, célszerű utóbbit részben beépíteni az előbbibe. Javasoljuk továbbá két folyamat **földrajzi komplementaritásának** biztosítását: a prágai folyamat vonatkozna Kelet-Európát és Közép-Ázsiát fedné le, míg a budapesti folyamat a „Selyemútra", Iránra, Pakisztánra

[4] Integrált Határigazgatási Szakértői Testület, Korrupció Elleni Küzdelem Szakértői Testülete, Jobb Igazságszolgáltatásért Szakértői Testület.

és Afganisztánra vonatkozna. A budapesti folyamatban továbbra is meghatározó jelentőségű lenne Törökország részvétele.

2.3. Koordináció és pénzügyi támogatás

Ahhoz, hogy a keleti partnerség operatívabbá váljon, **hatékonyan össze kell hangolni** az EU, illetve a tagállamai által végrehajtott fellépéseket. **Egyszerűsített nyomon követési mechanizmust** kell kialakítani valamennyi résztvevő fellépésének monitorozására. Ennek részeként éves jelentéstételt kell bevezetni a bel- és igazságügy terén végrehajtott fellépésekről.

A következő évek egyik legfőbb célkitűzése a bel- és igazságügy területén az EU és a keleti partnerek között regionális együttműködés megerősítése, ehhez pedig **jelentős** és **rugalmas pénzügyi támogatásra** van szükség. Közelebbről, fokozni kell az EU és a keleti partnerországok közötti hálózatok kialakítását és a mindkét régiót érintő, határon átnyúló kérdések és hasonló kérdések megoldását célzó projektek és programok támogatását. Az EU-nak meg kell fontolnia **donorkoordinációs szerepvállalásának erősítését** e régió vonatkozásában, melyre például a bel- és igazságügyi kérdésekre irányuló konzultációs mechanizmusok létrehozásával kerülhet sor.

3. A BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI PÁRBESZÉD ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS JÖVŐBELI LÉPÉSEI: TEMATIKUS PRIORITÁSOK

A bel- és igazságügyi kérdésekkel kapcsolatos partnerség megerősítéséhez intézkedések széles körét kell végrehajtani. Az EU-nak és tagállamainak továbbra is ösztönözni és támogatni kell a keleti partnerországokat a szükséges lépések végrehajtásában részben **kapacitásépítés, információcsere és a legjobb gyakorlatok megosztása** révén, részben pedig – lehetőség szerint és a hatáskörök megosztásával összhangban – a megfelelő jogalkotási és szakpolitikai intézkedések meghozatalával a migráció és mobilitás, a biztonság, az adatvédelem, a jogérvényesülés és az alapvető jogok területén. A következőkben említett intézkedéseket lehetőség szerint a jelenleg tárgyalás alatt álló társulási megállapodásoknak is tükrözniük kell.

3.1. Migráció, mobilitás és menedékjog

3.1.1. Adatgyűjtés és adatelemzés, illetve ezek hatékony alkalmazása a tényeken alapuló politikaformálásban

Az adatgyűjtés és -elemzés rendszereinek fejlesztése érdekében már ez idáig is komoly erőfeszítések történtek a keleti partnerországokban. A Moldovával kialakított mobilitási partnerség részeként, valamint az összes többi keleti partnerország vonatkozásában is jelenleg folyik egy bővített **migrációs profil** kialakítása az Unió által finanszírozott, Migrációs partnerségek kiépítése nevű projekt keretében. Mindazonáltal a migrációról rendelkezésre álló információk pontosságát – következésképpen a tényeken alapuló szakpolitika-formálás megbízhatóságát – jelentősen gyengíti a **releváns, könnyen hozzáférhető és megbízható statisztikai adatok hiánya**, a meglévő adatok **gyenge minősége** és a régió egyes országai által használt **definíciók, statisztikai módszertanok és mutatók különbözősége**.

Támogatni kell a **nemzeti statisztikai intézményeket** annak érdekében, hogy megfelelő statisztikai adatok létrehozása és a statisztikai tevékenységek koordinációs feladatainak

ellátása céljából bővíthessék kapacitásaikat. Ösztönözni kell a régió országait arra, hogy **harmonizálják az általuk használt statisztikai mutatókat és módszertanokat**. A migrációs adatgyűjtés céljából (ideértve a migrációt meghatározó tényezőkre és a migráció következményeire vonatkozó adatok gyűjtését is) az EU-nak elő kell segítenie a HIMS[5] formátumú harmonizált migrációs felmérések végrehajtását a keleti partnerországokban.

Ahol ez fontos lehet, megbízható, stabil és összehasonlítható adatok gyűjtése céljából ösztönözni kell a migrációval kapcsolatos kérdések beépítését a **népszámlálási és háztartási felmérésekbe**, a **statisztikai titoktartás elvének** maradéktalan betartása mellett.

Ösztönözni és támogatni kell a keleti partnerországokat abban, hogy felelősséget vállaljanak migrációs profiljaik kezeléséért, melynek eredményeként **ezek az eszközök hozzájárulhatnak a szakpolitikák közötti koherencia javításához és a szakpolitikák értékeléséhez** is.

Elő kell segíteni az Európai Unióban és a keleti partnerországokban működő, migrációs kérdésekkel foglalkozó **kutatóintézetek együttműködésének** fejlesztését.

3.1.2. Jogszerű migráció, integráció, migráció és fejlesztés

A **jogszerű migráció**, amennyiben jól szervezett, hozzájárulhat mind a származási, mind a célország munkaerő-piaci szükségleteinek kielégítéséhez. Eredményesen hozzájárulhat emellett az illegális migráció csökkentéséhez is, mivel jogszerű alternatívákat kínál a migránsok számára. Az EU és tagállamai a múltban is együttműködtek a keleti partnerség országaival annak érdekében, hogy kétoldalú kezdeményezések és megállapodások alapján, illetve a mobilitási partnerségek keretén belül elősegítsék a jogszerű migrációt.

Az e területen jövőben megvalósítandó fellépés alapjainak kialakítása érdekében az EU jelenleg tanulmányozza a keleti partnerországokból az EU-ba irányuló **munkaerő-vándorlás költségeit és hasznát**.

Az egyes uniós tagállamok munkaerő-piaci igényeivel összhangban az EU-nak és tagállamainak fontolóra kell venniük a **jogszerű migráció csatornáinak tágabbra nyitását** a keleti partnerországok migránsai előtt. Ezzel párhuzamosan az „agypazarlást”, a készség- és emberitőke-vesztést kezelő intézkedéseket kell elfogadni. Ide tartoznak a **munkaerő-kereslet és -kínálat megfeleltetését szolgáló mechanizmusok**, a **körkörös migráció**, a **szociális biztonsági jogok hordozhatósága** tekintetében megvalósuló megerősített együttműködés, valamint a **készségek és képesítések elismerése**. E tekintetben ki kell emelni az Európai Képzési Alapítvány szerepét.

Különösen hasznos keretet nyújtanak a **mobilitási partnerségek**, amelyeken belül előmozdítható a mobilitás, és jobban szervezhető a migráció. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a **diákok, egyetemi oktatók és kutatók jogszerű migrációjának és EU-n belüli mobilitásának** elősegítésére.

[5] A HIMS (*Household International Migration Surveys*) projektet a déli ENP-államoknak biztosított technikai segítségnyújtást célzó MEDSTAT program során dolgozták ki. Célja a migrációval – többek között a migrációt meghatározó tényezőkkel és a migráció következményeivel – kapcsolatos adatok gyűjtése.

Intézkedéseket kell hozni a keleti partnerországokat esetlegesen sújtó „agyelszívás” megakadályozására. Ebben az összefüggésben az EU-nak és tagállamainak a partnerországokkal együtt fel kell tárniuk azokat a lehetőségeket, amelyeket a **körkörös migráció és diaszpórák támogatása jelenthet a származási országok fejlődésének előmozdításában**.

A migránsok fogadó ország társadalmába történő **integrálása** olyan kihívás, amellyel az uniós tagállamoknak és a keleti partnerországoknak is szembe kell nézniük. A sikeres integráció érdekében a hatóságoknak helyi, regionális és országos szinten is együtt kell működniük egymással, valamint a civil társadalommal, így a migráns szervezetekkel.

Az Uniónak további támogatást kell biztosítania annak érdekében, hogy a partnerországok **bővíthessék** a migránsok igényeinek hatékony figyelembevételét lehetővé tevő közpolitikai és különösen szociálpolitikai **kapacitásaikat**. Emellett az EU-nak ösztönöznie kell a keleti partnerországokat, hogy a helyi lakosság és a bevándorló közösségek körében erősítsék az **idegengyűlölet elleni harccal és a jogok érvényesítésének biztosításával** kapcsolatos tudatosságot. Az együttműködésnek a továbbiakban ki kell terjednie azokra a szakpolitikákra, amelyek a migránsok **hátramaradott családjainak** igényeire és az emigrációnak a helyi közösségekre gyakorolt egyéb szociális hatásaira kívánnak megoldást kínálni.

A **hazautalások** jelentős bevételi forrást jelentenek a keleti partnerországok számára. Az Azerbajdzsánba, Grúziába, Moldovába, Örményországba és Ukrajnába irányuló munkavállalói hazautalások 2009-ben csaknem 4 milliárd eurót tettek ki[6].

Tekintve a hazautalásoknak a keleti partnerországok gazdaságában játszott szerepét, az EU-nak és a keleti partnerországoknak bővíteniük kell a **hazautalások költségeinek csökkentése** és a hazautalások **fenntartható felhasználása** érdekében tett erőfeszítéseket. A hazautalásokat középpontba helyező eddigi megközelítés mellett a migránsok megtakarításait elősegítő és e megtakarításokat a származási országban a beruházások – a beruházók és vállalkozók, különösen a kkv-k kezdeti tőkebefektetései – felé terelő kezdeményezéseket kell alkotni.

A keleti partnerországok a jogszerű migráció tekintetében is hasonló kihívásokkal néznek szembe, és az együttműködés e területen is elősegítheti a megfelelő válaszlépések kidolgozását.

A **keleti partnerországok közötti migráció** tekintetében meg kell fontolni számos regionális kezdeményezés támogatását. Ide tartozik a migrációval kapcsolatos adatok gyűjtése, harmonizálása, elemzése és cseréje vagy a partnerországok migrációs hatóságai közötti együttműködést és tapasztalatcserét szolgáló **migrációs információs hálózat** létrehozása. Ösztönözni kell a **keleti partnerországok közötti mobilitás** növelését célzó kezdeményezéseket.

3.1.3. A jogszerűtlen bevándorlás elleni harc és a visszafogadás, kiutasítás és reintegráció területén folytatott együttműködés

Egy másik országban nem jogszerűen tartózkodó, vagy oda nem jogszerűen beutazó saját állampolgárok visszafogadása a nemzetközi szokásjog olyan elve, amelyet minden országnak be kell tartania. Az **Unió által kötött visszafogadási megállapodások** olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek megkönnyítik és felgyorsítják az uniós tagállamokban engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadási eljárását. E megállapodások a jogszerűtlen migráció elleni harc fontos eszközei, és mint ilyenek a növekvő mobilitás irányába tett fontos lépést jelentenek. Mostanáig három keleti partnerország (Ukrajna, Moldova és Grúzia) írt alá visszafogadási megállapodást – vízumkönnyítési megállapodással párhuzamosan – az EU-val.

[6] Migration and Remittances Factbook 2011, Világbank.

Folytatni kell a visszafogadás kérdésében folytatott együttműködést azokkal a keleti partnerországokkal, amelyekkel az EU még nem írt alá visszafogadási megállapodást. A cél **visszafogadási megállapodás** – és ezzel párhuzamosan vízumkönnyítési megállapodás – megkötése **Azerbajdzsánnal**, **Belarusszal** és **Örményországgal**. A Bizottság már felhatalmazást kapott arra, hogy megkezdje a tárgyalásokat a Belarusszal kötendő visszafogadási megállapodásról, és e közleménnyel párhuzamosan nyújtja be javaslatait az Azerbajdzsánnal és Örményországgal folytatandó hasonló tárgyalásokra vonatkozó felhatalmazásra. A tárgyalási irányelveket a Tanácsnak minél hamarabb el kell fogadnia.

Emellett az EU-nak továbbra is támogatnia kell a keleti partnerországok azon **kapacitásépítési** erőfeszítéseit, amelyek célja a jogszerűtlen migráció elleni harc és a visszatérők fenntartható reintegrációjának elősegítése.

3.1.4. Könnyített rövid távú mobilitás

A kitűzött cél mind a hat keleti partnerország tekintetében a **vízummentesség**, és mint ilyen ezt el kell ismerni, és aktívan törekedni kell elérésére. A vízumliberalizációról folytatandó párbeszéd megnyitását a visszafogadás terén megvalósuló eredményes együttműködés (ennek részeként az EU-val kötött visszafogadási megállapodások eredményes végrehajtása), a vízumkönnyítési megállapodások helyes és hatékony végrehajtása és a partnerországnak az e közleményben tárgyalt területeket érintő párbeszédben és együttműködésben való aktív részvétele teszi majd lehetővé.

A **vízumkönnyítési megállapodások** a rövid távú mobilitás megkönnyítését célzó fontos eszközök, és a vízumliberalizáció felé vezető út első állomásai. Eddig három vízumkönnyítési megállapodás lépett hatályba – ezeket Moldovával, Ukrajnával és Grúziával kötötte meg az EU.

A **vízumkönnyítési megállapodások hatékony és helyes végrehajtását** mind az EU-nak, mind az adott partnerországnak biztosítania kell. Különösen Moldova és Ukrajna tekintetében fontos az új, szélesebb körű vízumkönnyítési megállapodás megkötését célzó tárgyalások mielőbbi lezárása.

Politikai kötelezettségvállalásaival összhangban az EU-nak hasonló megállapodásokat kell kötnie a többi keleti partnerországgal, azaz Azerbajdzsánnal, Belarusszal és Örményországgal. Belarusz tekintetében a Tanács már elfogadta a tárgyalási irányelveket; ezeket Azerbajdzsán és Örményország esetében is mielőbb el kell fogadni.

Ezzel párhuzamosan a tagállamoknak minden keleti partnerországban fokozniuk kell a **helyi schengeni együttműködés** keretében tett erőfeszítéseket. Ennek során törekedni kell a **vízumkibocsátási eljárások közötti összhang** maximális biztosítására és a **Vízumkódex** által kínált lehetőségek – például személyek egyes kategóriái vízumdíj alóli mentesítésének, a diákok, egyetemi oktatók, kutatók, üzletemberek számára szóló, többszöri belépést és hosszú távú tartózkodást lehetővé tevő vízumok kibocsátásának – maradéktalan kihasználására. Ezenfelül, a vízumkérelmezési eljárás további megkönnyítése céljából a tagállamoknak törekedniük kell a konzuli lefedettség növelésére a keleti partnerországok területén.

A **vízumpárbeszéd** a vízumliberalizációhoz vezető feltételek értékeléséhez biztosít keretet az EU és az érintett ország közötti, rövid távú vízummentes utazások lehetővé tétele által. Feltétele, hogy a partnerország eredményesen teljesítsen bel- és igazságügyi kérdések széles

körét lefedő kritériumokat. A tájékozódási szakaszt követően a vízumpárbeszéd kétlépcsős, az egyes országokra szabott cselekvési tervek alapján folytatódik. Ez idáig az EU két ilyen **vízumliberalizációs cselekvési tervet** terjesztett elő: az egyiket 2010 novemberében Ukrajna, a másikat pedig 2011 januárjában Moldova tekintetében.

A cselekvési tervek homlokterében kulcsfontosságú bel- és igazságügyi kérdések állnak. Ilyen például az okmánybiztonság, a határigazgatás és migrációkezelés, a menekültügyi politika, a közrend és közbiztonság, ezen belül a szervezett bűnözés és az emberkereskedelem elleni harc, valamint a megfelelő külkapcsolatok és az alapvető jogok kérdése. A tervek **két kritériumcsoportot** határoznak meg: **az első** a **szakpolitikai keretre** (jogalkotás és tervezés) irányul, **a második** pedig konkrétabb kritériumokat ölel fel, amelyek a vonatkozó intézkedések **eredményes és fenntartható végrehajtását** hivatottak biztosítani a kézzelfogható eredmények elérése érdekében.

Az ilyen jellegű vízumliberalizációs cselekvési tervek – szem előtt tartva az egyes országok sajátosságait és **eltérő fejlődését**, illetve a **régión belüli koherenciát** – **hasznos modellként** szolgálhatnak más keleti partnerországok számára is.

Az EU továbbra is támogatja Ukrajna és Moldova vízumliberalizációs cselekvési terveik megvalósítása érdekében tett erőfeszítéseit. A Bizottság **rendszeres időközönként jelentést** nyújt be a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a vízumliberalizációs tervek végrehajtása terén elért haladásról. Az Ukrajnával és Moldovával kapcsolatos első ilyen jelentést e közleménnyel párhuzamosan nyújtja be a Bizottság.

3.1.5. A nemzetközi kötelezettségeknek megfelelő, működő menekültügyi és nemzetközi védelmi rendszerek

A legtöbb keleti partnerország előrelépést ért el a rászorultak számára **nemzetközi védelmet** biztosító jogalkotás terén. Mindazonáltal továbbra is **jelentős hiányosságok** tapasztalhatók mind a **jogszabályi keretek**, mind a **jogszabályok végrehajtása** tekintetében. Az EU támogatást biztosít a keleti partnerországok védelmi kapacitásainak megerősítéséhez. E támogatást részben a Belaruszt, Moldovát és Ukrajnát lefedő regionális védelmi programon keresztül nyújtja. A program második szakasza 2011-ben kezdődött meg.

Az EU a továbbiakban is támogatja a keleti partnerországokat a **vonatkozó jogi keretek hiányosságainak felszámolásában** és a vonatkozó jogszabályok **hatékony végrehajtásában**. Támogatja emellett az intézményfejlesztést, a menekültstátusz meghatározásának folyamatában részt vevő hivatalnokok képzését, valamint a **menekültek integrációját** célzó nemzeti politikák kidolgozását. A támogatást szükség esetén az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal együttműködésben nyújtja az EU, mely hivatal feladata a partnerországok támogatása a menekültügyi együttműködés valamennyi gyakorlati kérdésében.

3.2. Integrált határigazgatás

Az EU, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel (EBESZ), a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) és más nemzetközi szervezetekkel, valamint más donor országokkal karöltve számos határigazgatási kezdeményezés révén támogatja a keleti partnerországokat. Ide tartozik a **moldovai-ukrán határellenőrzést segítő európai uniós misszió** (EUBAM) és a **dél-kaukázusi integrált határigazgatási projekt** (SCIBM). Emellett a **keleti partnerség kiemelt kezdeményezése** politikai keretként szolgál az Európai

Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) által finanszírozott integrált határigazgatási projektek számára. E projektek célja az operatív kapacitások bővítése, melyet operatív és országspecifikus kapacitásépítési tevékenységek és a korszerű képzési rendszerek partnerországokban történő létrehozásához való hozzájárulás révén kívánnak elősegíteni[7]. Jóllehet e területen jelentős fejlődésnek lehettünk tanúi, különösen a határátkelőhelyek eredményes igazgatása céljából további erőfeszítésekre van szükség az e szektort érintő **átfogó képzési stratégiák** kidolgozása és az **intézményi kapacitások fejlesztése** tekintetében.

Az eredményes határigazgatás területén fontos szerepet játszik a **Frontex**, amely az információcsere, a kockázatelemzés, a képzés, a közös műveletek és a kísérleti projektek területén segíti elő az operatív együttműködést. A Frontex eddig Moldova, Grúzia, Ukrajna és Belarusz illetékes hatóságaival írt alá **munkamegállapodásokat**. Ennek eredményeként ezen országok határőrei megfigyelőként már ma is részt vesznek a Frontex által koordinált közös műveletekben, és hozzáférnek azokhoz a képzési anyagokhoz, amelyeket a Frontex a tagállamokkal együtt dolgozott ki.

A meglévő kezdeményezések keretében minden keleti partnerországban támogatni kell az **integrált nemzeti határigazgatási stratégiák** kidolgozását, majd ezt követő végrehajtását.

A Frontex és az **azeri** és **örmény** illetékes hatóságok között megkötött **munkamegállapodások** hozzájárulnak majd az integrált határigazgatási koncepció végrehajtásához, és növelik a tagállamok és e két ország határőrei közötti interoperabilitást.

A **kockázatelemzés** terén tovább kell kutatni a nyugat-balkáni hálózathoz (WEBRAN) hasonló regionális hálózatok létrehozásának lehetőségeit.

3.3. Közrend és biztonság

A belső biztonság nem valósítható meg a világ többi részétől, és különösen nem a közvetlen európai szomszédságtól elszigetelten. Lényeges ezért biztosítani az **uniós biztonság belső és külső vetülete közötti koherenciát és komplementaritást**. Amint azt mind az európai biztonsági stratégia[8], mind a belső biztonsági stratégia[9] elismeri, a súlyos és szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni harcban alapvető jelentőségűek a partnereinkkel ápolt kapcsolatok.

3.3.1. Az úti okmányok és személyazonosító iratok biztonságossága

Az okmánybiztonság növelése elengedhetetlen feltétele az uniós vízumkönnyítési lehetőségek biztosításának. Néhány keleti partnerország már megkezdte **biometrikus útlevelek** kibocsátását állampolgárai számára, és különösen a személyazonosító alapdokumentumok, a regisztráció és a megszemélyesítés tekintetében lépéseket tett a **kibocsátási folyamat**

[7] Emellett az ENPI 2011-ben két kísérleti projektet finanszíroz. E projektek célja a) az ellenőrzési kapacitások és a határon átnyúló együttműködés megerősítése a Belarusz és Ukrajna közötti határon, illetve b) a határigazgatási képességek fejlesztése a Grúzia és az Örményország közötti határon.

[8] Az „Európai biztonsági stratégia – Biztonságos Európa egy jobb világban” című dokumentumot 2003-ban fogadták el, és 2008-ban vizsgálták felül.

[9] Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása – Öt lépés a biztonságosabb Európa felé. A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, COM(2010) 673 végleges.

biztonságának megvalósítása érdekében, ami elengedhetetlen a személyi okmányok nemzetközi és nemzeti hitelének biztosításához.

Az okmánybiztonság terén bővíteni kell a **legjobb gyakorlatok cseréjét** a keleti partnerországokkal, különös tekintettel a biometrikus azonosítók személyazonosító igazolványokba és úti okmányokba történő beépítésére, valamint a **megszemélyesítési folyamat és a szükséges adatvédelmi intézkedések hatékonyságának és sérthetetlenségének** biztosítására. Az Uniónak ösztönöznie és támogatnia kell a keleti partnerországokban az okmánykibocsátási eljárások biztonsága és általában a személyazonosság kezelésének fejlesztése érdekében tett intézkedéseket, utóbbiak közé sorolva egyebek mellett a megfelelő nyilvántartások kialakítását.

3.3.2. Az emberkereskedelem elleni küzdelem

A legfrissebb ENSZ-jelentés[10] szerint a **szexuális kizsákmányolás céljából történő európai emberkereskedelem áldozatainak és elkövetőinek** jelentős száma a keleti partnerországok állampolgára. Az Europol közelmúltban készített értékelése[11] is megerősíti, hogy a keleti partnerországokban honos bűnszervezetek más bűncselekménytípusok mellett az emberkereskedelemben is aktívak.

Az emberkereskedelem elleni küzdelem az **EU egyik fontos prioritása**, és a keleti partnerországokkal e területen folytatott párbeszéd és együttműködés már ma is meglehetősen fejlett. Az együttműködés területei közé tartozik a megelőzés, az emberkereskedelem elleni harc és az áldozatok védelme. Az EU és tagállamai, illetve az Europol ez idáig számos olyan projektet támogatott a keleti partnerországokban, melyek célja a bűncselekmények e típusa elleni harc volt.

Az EU-nak ösztönöznie kell azokat a keleti partnerországokat, amelyek még nem erősítették meg az **emberkereskedelemről szóló palermói ENSZ-jegyzőkönyvet és az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló Európa tanácsi egyezményt**, hogy erősítsék meg ezeket az okmányokat, és a lehető legteljesebben használják ki a nemzetközi jog által biztosított eszközöket az emberkereskedelem megannyi formája, így a szexuális kizsákmányolás, a munkaerő-kizsákmányolás, a házi kényszerszolgaság és a koldulásra kényszerítés céljából űzött emberkereskedelem elleni küzdelemben.

Törekedni kell az emberkereskedelem elleni küzdelem terén folytatott együttműködés további megerősítésére. Ezen belül szorosan együtt kell működni a keleti partnerországokkal az emberkereskedelem **áldozatainak védelmét és támogatását** biztosító kapacitások bővítésében. Ezt különösen a kormányok, a nem kormányzati szervezetek és a magánszektor közötti olyan partnerségek létrehozásával célszerű megvalósítani, amelyek célja az emberkereskedelem áldozatainak hatékonyabb védelmét és támogatását szolgáló mechanizmusok és eljárások kialakítása, az áldozatok származási országba való visszatérésének elősegítése, illetve az emberkereskedelem megelőzése. Ezt az együttműködést a nemek közötti egyenjogúság szempontját integráló és a gyermekek jogait is szem előtt tartó emberi jogi megközelítésre kell alapozni.

[10] http://www.unodc.org/documents/Global_Report_on_TIP.pdf.

[11] Lásd az EU szervezett bűnözésre vonatkozó 2011. évi fenyegetésértékelését (EU Organised Crime Threat Assessment OCTA 2011).

3.3.3. A szervezett bűnözés elleni harc

A növekvő mobilitás nem csupán a polgárok számára kedvező, hanem – közvetett módon – a **nemzetközi bűnözői hálózatok** tevékenységét is megkönnyíti. Az EU és a keleti partnerországok között e kihívás kezelése céljából megvalósuló együttműködés már ma is meglehetősen fejlett. Mindazonáltal a szervezett bűnözés új csatornáinak és formáinak megjelenése szükségessé teszi, hogy az integrált válaszlépések kialakítása céljából folyamatos legyen az együttműködés. A régióban különösen a kábítószer-csempészet, a jövedéki termékek (pl. cigaretta) csempészete, a hamisított áruk csempészete és az emberkereskedelem elterjedt.

A súlyos, szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni hatékonyabb fellépés megvalósításának egyik eszköze az **Europol** és a keleti partnerországok közötti, elsősorban operatív szintű együttműködés. Az Europol eddig **Ukrajnával** és **Moldovával** kötött **stratégiai megállapodást**[12].

A **szervezett bűnözés elleni harc terén folytatott együttműködés további megerősítése** céljából az EU-nak fel kell hívnia a keleti partnerországokat arra, hogy – különösen az adatvédelem tekintetében – teljesítsék azokat az előfeltételeket, amelyek az Europollal kötendő **stratégiai együttműködéshez** vagy a jelenlegi stratégiai együttműködési megállapodások **operatív együttműködési** megállapodásokká történő fejlesztéséhez szükségesek.

Az EU-nak támogatnia kell a biztonság és a szervezett bűnözés terén folytatott **regionális együttműködést**. Ide tartoznak azok a kezdeményezések, amelyek a rendőrségi és vámhatósági együttműködést egyebek mellett a **CEPOL**-lal és az Europollal összefogásban megvalósított **közös képzések** révén segítik elő, és ide tartozik a **legjobb gyakorlatok cseréje**, a **közös nyomozás** (különös tekintettel a határon átnyúló bűncselekményekre), az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által koordinált közös vámügyi műveletek stb. E tekintetben tovább kell ösztönözni és fejleszteni kell a megkezdett kezdeményezéseket, így a belső biztonság javításának területén megvalósított együttműködés bővítését célzó EuroEast Rendőrség projektet és a cigarettacsempészettel foglalkozó, OLAF által szervezett éves konferenciákat (Annual Task Group Cigarettes Conference). A CEPOL-nak képzési programjai mellett a meglévő közös tantervek révén is támogatást kell nyújtania. Meg kell vizsgálni a szóban forgó országok megfelelő képzési intézményeivel folytatandó együttműködés kialakításának lehetőségeit.

Szorosan össze kell hangolni a keleti partnerekkel azokat az erőfeszítéseket és intézkedéseket, amelyek az **EU keleti határánál folyó csempészet elleni harcot** célozzák. Ennek keretében végre kell hajtani a cigaretta- és alkoholcsempészet elleni cselekvési tervet[13].

Az EU-nak továbbra is támogatnia kell a keleti partnerországokat bűnüldöző hatóságaik azon kapacitásainak megerősítésében, amelyek a **számítástechnikai bűnözés elleni hatékony együttműködést** szolgálják a demokrácia, jó kormányzás és stabilitás témájával foglalkozó keleti partnerségi multilaterális platform keretében, az Európa Tanács támogatása mellett. Az EU-nak továbbá elő kell mozdítania, hogy a partnerországok erősítsék meg és hajtsák végre maradéktalanul a **számítástechnikai bűnözésről szóló Európa tanácsi egyezményt** (ETS

[12] A megállapodást Ukrajnával 2009. december 4-én, Moldovával 2007. február 12-én írták alá.

[13] Az EU keleti határainál a cigaretta- és alkoholcsempészet ellen folytatott küzdelemre irányuló uniós cselekvési terv. 2011. június 24., SEC(2011) 791 végleges.

185). Az egyezménynek iránymutatásként és keretként kell szolgálnia minden olyan ország számára, amely átfogó nemzeti szabályozást kíván alkotni a számítástechnikai bűnözésre vonatkozóan.

Az EU-nak elő kell mozdítania azt is, hogy a keleti partnerországok fejlesszék tovább a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) kockázatok kivédésére irányuló intézményi kapacitásaikat, mindenekelőtt a CBRN kiválósági központok létrehozását célzó uniós kezdeményezésben való aktív részvételük révén.

3.3.4. A pénzügyi bűnözés és a terrorizmus finanszírozása elleni harc

A **pénzmosás** elleni küzdelem a szervezett és egyéb bűnözés elleni harc egyik fontos eszköze. Mivel napjainkban a pénzáramlás alig ismer határokat, ezen a területen rendkívül fontos a nemzetközi együttműködés.

A **terrorizmus finanszírozása** elleni harc a Unió terrorizmusellenes fellépésének egyik kulcseleme. E téma rendszeresen szerepel a nemzetközi és többoldalú fórumok, így a Pénzügyi Akció Munkacsoport, az ENSZ és más szervezetek tanácskozásainak napirendjén. A keleti partnerországok többsége nem tagjai az említett munkacsoportnak, tagjai viszont (az EU 12 tagállamához hasonlóan) a munkacsoporthoz hasonló regionális testületeknek. Az e testületek munkájában való tevékeny részvétel jelentős mértékben elősegíti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti kereteknek a nemzetközi normákhoz való igazítását. Az EU-nak ösztönöznie kell a keleti partnerországokat arra, hogy működjenek szorosan együtt a Pénzügyi Akció Munkacsoporttal és a hasonló regionális testületekkel.

A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni harc intézményi keretének kulcsfontosságú szereplői a **pénzügyi hírszerző egységek** (FIU). Az EU-nak elő kell segítenie, hogy a keleti partnerországok megerősíthessék pénzügyi hírszerző egységeiket, és fokozhassák az együttműködést a tagállamok pénzügyi hírszerző egységeivel.

Az EU-nak elő kell segítenie továbbá, hogy a partnerországok erősítsék meg és hajtsák végre a pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról és a terrorizmus finanszírozásáról szóló, 2005. évi Európa tanácsi egyezményt (ETS 198).

Az EU-nak támogatnia kell az **ENSZ**-közgyűlés által 2006-ban elfogadott, a terrorizmus elleni harc átfogó keretét képviselő, **globális terrorizmusellenes stratégia** végrehajtását.

Emellett együtt kell működni a keleti partnerországokkal a **radikalizálódás megakadályozása** és a terrorista cselekményekre történő **toborzás megelőzése** terén.

3.3.5. Küzdelem a korrupció ellen

A korrupció elleni harc minden egyéb tematikus prioritás szempontjából kiemelten fontos: amennyiben nem részesül hatékony kezelésben, aláásható az együttműködést és a kölcsönös bizalmat az összes többi területen. „A korrupció elleni uniós küzdelem” című közleményében[14] a Bizottság hangsúlyozta, hogy a **szomszédsági országok korrupció elleni harcát** szolgáló **kapacitásbővítési** támogatások az e partnereknek nyújtott uniós segítség

[14] A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: A korrupció elleni uniós küzdelem. 2011. június 6., COM(2011) 308 végleges

egyik legfontosabb pillérét jelentik. Emellett „*Az átalakuló szomszédság új megközelítése*” című közös közleményében az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Bizottság kiemeli, hogy a partnerországoknak biztosított uniós támogatás szintje attól függ majd, milyen haladást érnek el ezek az országok a politikai reformok és a demokráciaépítés terén, ideértve a kormányzatok korrupcióellenes harc melletti elkötelezettségét.

A keleti partnerországok ma már részes felei a vonatkozó európai és nemzetközi korrupcióellenes jogi eszközöknek. **Minden keleti partnerország** tagja az Európa Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportjának (**GRECO**), és valamennyi megerősítette vagy elfogadta az ENSZ Korrupció elleni Egyezményét (**UNCAC**). Emellett minden keleti partnerország részt vesz az OECD kelet-európai és közép-ázsiai korrupcióellenes hálózatában.

A fenti **korrupcióellenes monitoringmechanizmusokban** való részvételnek ki kell egészülnie a vonatkozó jogi eszközök **hatékony végrehajtásával**, egyebek mellett ajánlásaik és a vonatkozó politikai kötelezettségvállalások megfelelő teljesítésével. Ebben az összefüggésben az EU továbbra is ösztönözni fogja, hogy a keleti partnerországok hajtsák végre megfelelő időben a még nem teljesített GRECO-ajánlásokat, és vegyenek részt aktívan az UNCAC felülvizsgálati mechanizmusában, amely előmozdítja az értékelési folyamat átláthatóságát és a civil társadalom részvételét. Az EU ösztönözni fogja továbbá, hogy a keleti partnerországok játsszanak tevékeny szerepet az OECD kelet-európai és közép-ázsiai korrupcióellenes hálózatában, azon országok esetében pedig, amelyek részesei az isztambuli korrupcióellenes cselekvési tervnek, előmozdítja e terv eredményes végrehajtását.

Emellett a keleti partnerországokra vonatkozó határigazgatási, vámügyi, bűnüldözési és igazságügyi együttműködési programoknak továbbra is szorgalmazniuk kell a **feddhetetlenség kultúrájának előmozdítását**.

Összességében az Uniónak törekednie kell arra, hogy a vonatkozó jogalkotási és politikai intézkedések elfogadásában, végrehajtásában és nyomon követésében **nagyobb szerepet kapjon a civil társadalom**, amely kulcsszerepet játszik a korrupcióellenes keretek hatékony és eredményes működtetésében.

3.4. Kábítószerek elleni küzdelem

A kábítószerek elleni harc a jövőben is a keleti partnerországokkal folytatott együttműködés egyik legfontosabb kiemelt területét jelenti majd. A 2005–2012-es időszakra szóló uniós drogstratégia és az Unió kábítószer elleni küzdelemre vonatkozó, 2009–2012 közötti időszakra szóló cselekvési terve megerősíti, hogy az EU elkötelezett a harmadik országoknak a kereslet és a kínálat eredményesebb korlátozása céljából nyújtott támogatás folytatása mellett. Kiemelt fontosságú az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszközhöz tartozó országokkal folytatott együttműködés fejlesztése. Bár érzékelhető e területen fejlődés, továbbra is jelentős hiányosságok vannak a **megelőzés, az ártalomcsökkentés és a kezelés** területén. Egyes keleti partnerek ráadásul fontos **tranzitországok** az Ázsiából Európába érkező drogok útvonalán.

Az Uniónak elő kell segítenie, hogy a keleti partnerországok **aktívan működjenek együtt a civil társadalommal**, különösen a veszélyeztetett csoportok körében folyó **megelőzés** és a kiemelt kockázatú droghasználókat érő ártalmak csökkentését célzó, specializált egészségügyi és szociális segítségnyújtás területén. Ebben az összefüggésben különös figyelmet kell fordítani a HIV/AIDS és a kábítószer-használat közötti összefüggésre, amely a szomszédos uniós tagállamok számára is kihívást jelent. Ennek érdekében támogatni kell a keleti

partnerországokat abban, hogy a kereslet és a kínálat egyidejű visszafogását előirányzó, a drogellenes harc területén működő ügynökségek és hivatalok közötti szorosabb koordinációt biztosító és a legújabb tudományos eredményekre és a legjobb gyakorlatokra alapuló, az emberi méltóságot és az emberi jogokat maradéktalanul tiszteletben tartó keresletcsökkentő programokat és szolgáltatásokat tartalmazó integrált és kiegyensúlyozott **nemzeti drogpolitikát** és **cselekvési terveket** dolgozzanak ki és hajtsanak végre.

A Bizottság elkötelezett amellett is, hogy együttműködjön a keleti partnerországokkal a **kábítószer-csempészet, különösen az Afganisztánból származó heroin csempészete visszaszorításában**, valamint a kábítószerek előállításához használt vegyi anyagok Afganisztánba történő csempészetének felszámolásában. Döntő fontosságú marad ennélfogva a bűnüldöző szervek (rendőrség, vámhatóság, bíróságok stb.) kapacitásainak bővítéséhez nyújtott támogatás. Megfelelő figyelmet kell emellett fordítani a kábítószerek és pszichotróp anyagok illegális készítéséhez használt kábítószer-prekurzorok rendeltetésüktől eltérő célra történő felhasználásának megakadályozására.

Ahol ez szükséges, elő kell segíteni a droghelyzet nyomon követésére szolgáló kapacitások fejlesztését, például a **Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjával** folytatott együttműködés támogatása révén.

3.5. Igazságszolgáltatás és alapvető jogok

3.5.1. Jogállamiság és igazságügyi reform

A jogállamiság egyszerre alapelve és átfogó célja az EU keleti partnerekkel folyatott együttműködésének. Az Unió jelentős fontosságot tulajdonít az **állami intézmények folyamatos reformjának**, amelynek célja az **igazságügyi rendszer hatékonyságának és hitelének növelése**. Az erős igazságügyi rendszer jelentős szerepet játszhat a gazdasági növekedés előmozdításában. A keleti partnerországok legtöbbje jelentős haladást ért el az igazságügyi reform terén, ám egyes **komoly hiányosságok továbbra is jelen vannak**.

Az Unió kész arra, hogy még szorosabban kövesse nyomon az igazságügyi reform folyamatát, elősegítse és támogassa a keleti partnerországok igazságügyi rendszerének további megerősítését, az igazságszolgáltatás függetlenségének, **pártatlanságának**, **eredményességének** és **elszámoltathatóságának** biztosítását, valamint az **igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést**.

3.5.2. Alapvető jogok

Az EU nagy jelentőséget tulajdonít az alapvető jogok védelme terén folytatott átfogó együttműködésnek. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, az emberi jogok európai egyezményében, a Helsinki Záróokmányban, a Párizsi Charta egy Új Európáért című okmányban és az Európai Unió Alapjogi Chartájában kinyilvánított alapvető jogok tiszteletben tartása az EU bel- és külpolitikájának sarkköve.

A keleti partnerországokkal ápolt együttműködés homlokterében az emberi jogok tiszteletben tartása áll, ideértve a gyermekek jogainak, a véleménynyilvánítás szabadságának, a gyülekezés és az egyesülés szabadságának, valamint a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartását. Az együttműködési terv céljai között kell szerepelnie továbbá a nemek közötti egyenlőség és a megkülönböztetés elleni küzdelem mint az uniós jog alapelvei előmozdításának és általános érvényesítésének, különös tekintettel az etnikai származáson, a

fogyatékosságon, a valláson és meggyőződésen, a szexuális irányultságon és az életkoron alapuló diszkrimináció elleni küzdelemre. A nemzetközi és regionális emberi jogi standardok végrehajtása a keleti partnerországokkal megvalósított együttműködés fontos befolyásolója, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód elleni küzdelem pedig az együttműködés egészén átívelő cél.

Az EU továbbra is elősegíti, hogy a keleti partnerországok a megfelelő emberi jogi albizottságokban rendszeresen megvitassák az emberi jogokkal kapcsolatos kérdéseket. Az emberi jogok területén mutatott teljesítmény javulása egyúttal a keleti partnerekkel ápolt uniós kapcsolatok továbbfejlesztésének egyik kulcsfontosságú feltétele[15].

Tekintettel a keleti partnerországokkal ápolt kapcsolatok elmélyülésére, az EU fokozni fogja az **alapvető jogok területén végzett monitoringtevékenységét**, és emellett ösztönzi és támogatja a partnerországokat az alapvető jogok további megerősítésében, legyen szó akár egyedi esetekről, akár az emberi jogokkal foglalkozó nemzetközi jogi eszközöket érintő kérdésekről.

3.5.3. Igazságügyi együttműködés polgári és büntetőügyekben[16]

A legtöbb keleti partnerország több, a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó nemzetközi egyezményt aláírt és megerősített. Mindazonáltal **továbbra is komoly hiányosságok tapasztalhatók az egyezményekhez való csatlakozás terén**, és több országban gondot okoz az **egyezmények maradéktalan végrehajtása**.

Az Uniónak továbbra is ösztönöznie kell a keleti partnerországokat, hogy a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén vegyenek részt a meglévő többoldalú fórumok munkájában. A polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó (pl. a kiadatásról, a kölcsönös jogsegélyről szóló) nemzetközi egyezmények megerősítésén túl, a jövőben is ösztönözni és támogatni kell ezen egyezmények **teljes körű végrehajtását**, különösen az Európa Tanács és az ENSZ keretei között. Ebben az összefüggésben, egyebek mellett a képzést, az emberi erőforrásokat és az informatikai eszközellátottságot szolgáló beruházások révén **további erőfeszítéseket kell tenni az igazságszolgáltatás és a bűnüldöző hatóságok közötti koordináció és együttműködés javítása** érdekében. A keleti partnerekkel folytatott együttműködés állandó célja a jogállamiság megerősítésének további előmozdítása és folyamatos nyomon követése, valamint a nemzetközi fórumokon (például az Európa Tanács keretében) elfogadott közös standardok fejlesztése.

3.5.4. Adatvédelem

Valamennyi olyan együttműködési terület szempontjából, amely személyes adatok cseréjével jár, elengedhetetlen a személyes adatok védelmére vonatkozó jogokat részint a **jogalkotás**, részint a **megfelelő intézményi kapacitások** tekintetében szavatoló, megbízható rendszer működtetése. A bel- és igazságügy vonatkozásában különösen igaz, hogy a megbízható adatvédelmi szabályok a tagállamokkal és az uniós ügynökségekkel folytatott operatív

---

[15] Például a makroszintű pénzügyi támogatások kifizetése annak függvénye, hogy a partnerországok hatóságai tiszteletben tartják-e a jogállamiságot, a demokráciát és az emberi jogokat.

[16] A keleti partnerországokkal e területen folytatott együttműködés egyes kérdéseit az igazságügy külső dimenziójáról szóló, 2011 végén előterjesztendő bizottsági közlemény részletezi majd.

együttműködés nélkülözhetetlen feltételét képezik. Emellett a bel- és igazságügy területén begyűjtött és cserélt személyes adatok, például a biometrikus azonosítók vagy az egyének adatbázisokban történő azonosítására szolgáló számok mennyiségének növekedése ugyancsak szükségessé teszi a személyes adatok védelmére vonatkozó jogokat megfelelően garantáló szabályozást. E célból a **személyes adatok védelmét biztosító átfogó nemzeti szabályozást** kell elfogadni, és gondoskodni kell e jogszabályok eredményes végrehajtásáról. Ennek keretében független adatvédelmi hatóságot kell létrehozni.

Ezen a területen a keleti partnerországok vegyes eredményeket értek el: egyes országok már megerősítették a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, és elfogadták a megfelelő jogszabályokat, míg másoknál még hátravan az adatvédelmi jogszabályok megalkotása. Az adatvédelemmel foglalkozó jogi keretek eredményes végrehajtása pillanatnyilag még régió szerte gondot okoz.

Az Uniónak elő kell segítenie, hogy a keleti partnerországok a személyes adatok védelmére vonatkozó egyéni jogok szavatolása érdekében **erősítsék meg a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, fogadják el a megfelelő adatvédelmi törvényeket, és biztosítsák azok eredményes végrehajtását**, különösen **független adatvédelmi hatóságok létrehozása** révén.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A keleti partnerség keretei között mind **stratégiai**, mind **operatív** szinten folytatott, **folyamatos, bizalomra épülő együttműködés** elengedhetetlen feltétele a **mobilitás** növelésének, az **emberek közötti kapcsolatok** erősítésének, a határokon átnyúló **kihívások és fenyegetések** – például a terrorizmus, a szervezett bűnözés, a korrupció és az emberkereskedelem – kezelésének és annak, hogy az EU keleti partnerországai megszilárdíthassák az **emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság alapelveit** és alapértékeit.

A bel- és igazságügy területén nemrégiben megkezdődött reformfolyamat konszolidálása érdekében az EU és tagállamai fokozzák a keleti partnereknek nyújtott **technikai és pénzügyi támogatást**.

A Bizottság meggyőződése, hogy a javasolt iránymutatások lehetővé teszik az EU és a keleti partnerországok számára **politikai és operatív együttműködésük továbbfejlesztését** a bel- és igazságügy területén, és elősegítik, hogy a Bizottság és a főképviselő 2011. május 25-i „*Új válasz a szomszédos országokban folyó változásokra*” című közös közleményében és az Európai Tanács európai szomszédságpolitikáról szóló, 2011. júniusi következtetéseiben megfogalmazott következtetésekkel és ajánlásokkal összhangban közelebb lépjünk egy **közös bel- és igazságügyi térség** létrehozásához.

Melléklet

Az EU és a keleti partnerség országai között a bel- és igazságügy területén folytatott párbeszéd és együttműködés kereteinek általános áttekintése

1. A PÁRBESZÉD ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGLÉVŐ KÉTOLDALÚ KERETEI

Az Unió és a keleti partnerországok közötti párbeszédnek és együttműködésnek hosszú hagyománya van, és az számos területet ölel fel. Alapját mindenekelőtt az Ukrajnával, Moldovával, Grúziával, Örményországgal és Azerbajdzsánnal aláírt **partnerségi és együttműködési megállapodások**, illetve a megfelelő albizottságok és a rendszeres ágazati párbeszédek jelentik. A bel- és igazságügyi kérdések, köztük az emberi jogokkal kapcsolatos kérdések a múltban is e keret fontos részét képezték, és kezdeményezések széles köre került végrehajtásra velük összefüggésben. A keleti partnerországokkal folytatott párbeszéd elsősorban a **bel- és igazságügyi albizottságokban és az emberi jogi párbeszéd** keretei között zajlik.[1] A partnerségi és együttműködési megállapodásokat a jövőben társulási megállapodások váltják fel – az ezek megkötésére irányuló tárgyalások már jelenleg is folynak. Emellett több olyan párbeszéd indult, amelyek keretében bel- és igazságügyi kérdések is napirendre kerülnek. Ide tartozik a **mobilitási partnerség** (mely Moldovával 2008-ban, Grúziával 2009-ben került kialakításra), az Ukrajnával és Moldovával folyó **vízumpárbeszéd** és az ezek keretei között kialakított megfelelő struktúrák és találkozók.

A **mobilitási partnerségek** a migrációval kapcsolatos általános megközelítés egyik eszközét és eredményét képezik. Politikai keretet alkotnak a jogszerű migráció és fejlesztés, az illegális migráció elleni harc és ezen belül a visszafogadás területén harmadik országokkal folytatott megerősített és testreszabott párbeszéd és együttműködés számára.

A **vízumpárbeszéd** a vízumliberalizáció feltételeinek értékeléséhez biztosít keretet, lehetővé téve az EU és az érintett ország közötti, rövid távú, vízummentes utazásokat. Feltétele, hogy egy részletes és testreszabott, kétlépcsős cselekvési terv kidolgozását követően a partnerország eredményesen teljesítsen bel- és igazságügyi kérdések széles körét lefedő kritériumokat. Ez idáig az EU két ilyen **vízumliberalizációs cselekvési tervet** terjesztett elő a keleti partnerországok számára: az egyiket 2010 novemberében Ukrajna, a másikat pedig 2011 januárjában Moldova tekintetében. A cselekvési tervek homlokterében kulcsfontosságú bel- és igazságügyi kérdések állnak. Ilyen például az okmánybiztonság, a határigazgatás és migrációkezelés, a menekültügyi politika, a közrend és közbiztonság, ezen belül a szervezett bűnözés és az emberkereskedelem elleni harc, valamint a megfelelő külkapcsolatok és az alapvető jogok kérdése. A tervek két kritériumcsoportot határoznak meg: az első a szakpolitikai keretre (jogalkotás és tervezés) vonatkozik, a második pedig konkrétabb kritériumokat ölel fel, amelyek a vonatkozó intézkedések eredményes és fenntartható végrehajtását hivatottak biztosítani a kézzelfogható eredmények elérése érdekében.

---

[1] A keleti partnerség egyes országaival (Örményországgal, Belarusszal, Grúziával és Moldovával) az EU teljes körű, célzott emberi jogi párbeszédet alakított ki. Azerbajdzsán esetében a bel- és igazságügyi és az emberi jogi albizottság közös ülésein kerülnek terítékre emberi jogi kérdések, melyekre egy teljes vitanapot szánnak, Ukrajna esetében pedig – 2011 óta – a bel- és igazságügyi albizottság tölt ugyancsak egy teljes napot kifejezetten emberi jogi kérdések tárgyalásával.

2001-ben az EU és Ukrajna külön **bel- és igazságügyi cselekvési tervről** állapodott meg, melyet 2007-ben felülvizsgáltak. Emellett az EU és Ukrajna évről-évre miniszteri szinten is megvitatja a bel- és igazságügyi kérdéseket.

Ugyancsak rendszeresen sor kerül kétoldalú politikai párbeszédre Ukrajnával a kábítószerek kérdésében. Örményországgal, Moldovával, Azerbajdzsánnal és Grúziában első ízben az Unió lengyel elnöksége szervezte meg a politikai párbeszédet.

Az EU emellett **visszafogadási és vízumkönnyítési megállapodások** megkötésével egyedi szerződéses kapcsolatokat alakított ki Moldovával, Grúziával és Ukrajnával[2] a bel- és igazságügy területén, és e megállapodások keretében közös bizottságokat hozott létre. 2011 májusában tárgyalások kezdődtek Moldovával és Ukrajnával új, szélesebb körű vízumkönnyítési megállapodásokról.

Belarusz részt vesz a keleti partnerség többoldalú tevékenységeiben. Belarusz tekintetében jelenleg van folyamatban közös időközi terv kidolgozása. Ezenkívül számos olyan regionális fórum napirendjén is szerepelnek bel- és igazságügyi témák, amelyek munkájában néhány vagy valamennyi keleti partnerország és az EU is részt vesz.

Az EU és a keleti partnerországok közötti bel- és igazságügyi párbeszéd és együttműködés kétoldalú struktúráinak elemzése **sokrétű képet** tár elénk, amely azt mutatja, hogy ugyanazok a kérdések több keretben is előkerülnek. A struktúrák összetettségét tovább bonyolítja az a tény, hogy a keretek némelyike jogilag kötelező jellegű (partnerségi és együttműködési megállapodások, visszafogadási megállapodások, vízumkönnyítési megállapodások), míg mások inkább operatív természetűek (együttműködési platformok) vagy vegyesen politikai és operatív jellegűek (miniszteri szintű párbeszédek, mobilitási partnerségek, vízumpárbeszéd és a vonatkozó cselekvési tervek). Egyes struktúrák csupán a bel- és igazságügyi tematika egyes részeit fedik le (mobilitási partnerség), míg mások szélesebb párbeszédstruktúrába ágyazódnak (bel- és igazságügyi albizottságok).

2. A PÁRBESZÉD ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGLÉVŐ REGIONÁLIS ÉS TÖBBOLDALÚ KERETEI

Az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai számos regionális fórum keretében cserélhetnek információt, oszthatják meg a legjobb gyakorlatokat, és hajthatnak végre határon átnyúló, konkrét kezdeményezéseket. **Tematikájuk** és **földrajzi hatókörük** tekintetében azonban átfedések tapasztalhatók e fórumok egyike-másika között.

Ami a **migrációt** illeti, mind az EU, mint a keleti partnerországok jelentős számú folyamatnak részesei. Az egyik ilyen, minden keleti partnerországot és több uniós tagállamot felsorakoztató folyamat a **söderköpingi folyamat**, amely 2001-ben kezdődött, és amelynek célja a menedékpolitika, a nemzetközi védelem, a migráció és a határigazgatás kérdéseit érintő tapasztalatcsere. A folyamathoz eredetileg csak Moldova, Ukrajna és Belarusz csatlakozott; Örményország, Azerbajdzsán és Grúzia később kapcsolódott be.

---

[2] Ezeket sorrendben 2007. október 10-én, 2010. november 22-én és 2007. június 18-án írták alá. A Bizottság felhatalmazással rendelkezik a Belarusszal kötendő hasonló megállapodás előkészítésére, és a közeljövőben nyújtja be az Azerbajdzsánnal és Örményországgal kötendő ilyen megállapodás előkészítésére irányuló felhatalmazásra vonatkozó javaslatát.

Ugyancsak minden keleti partnerország részt vesz a prágai folyamatban (migrációs partnerségépítés), amely kiterjed az uniós tagállamokra, a kelet- és délkelet-európai országokra, valamint a közép-ázsiai államokra is. E folyamat célja a részt vevő országok együttműködésének megerősítése a migráció kezelésének legkülönfélébb területein. A folyamat keretében 2011. november 3–4-én fontos miniszteri konferenciára kerül sor Poznanban, amelyen a részt vevő államok előreláthatóan cselekvési tervet fogadnak el.

A **budapesti folyamat** az uniós tagállamokat, a kelet- és délkelet-európai országokat, a közép-ázsiai országokat, valamint az Egyesült Államokat, Kanadát és Ausztráliát tömörítő konzultatív fórum. Fő célja a jogszerű és illegális migrációval, a menedékpolitikával, a vízumpolitikával, a határigazgatással, az emberkereskedelemmel és -csempészettel, a visszafogadással és a kiutasítással kapcsolatos információ- és tapasztalatcsere.

A **nemzetközi bűnözés elleni harc** az egyik témája a „**fekete-tengeri szinergia**” elnevezésű kezdeményezésnek, amely a Fekete-tenger partján fekvő országok közötti együttműködés előmozdítására hivatott. A keleti partnerek egyike – Moldova – tagja a **Délkelet-Európai Együttműködési Kezdeményezés Országhatárokon Átlépő Bűnözés Leküzdésére létrehozott Regionális Központjának**, amely 13 délkelet-európai ország rendőri és vámhatóságainak együttműködését elősegítő regionális szervezet. A központ az országhatárokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos információcsere, tudásbővítés, közös tervezés és közös fellépés révén támogatja a részt vevő országok vámügyi és bűnüldözési hatóságait.

A keleti partnerség keretében számos **többoldalú platform** került kialakításra. Közülük három – a **demokrácia, jó kormányzás és stabilitás** témájával (Platform 1), a **gazdasági integrációval és az uniós szakpolitikákhoz való közelítéssel** (Platform 2), valamint az **emberek közötti kapcsolatokkal** foglalkozó platform (Platform 4) – tárgyal bel- és igazságügyi kérdéseket is. A Platform 1 keretében három szakértői testület – az Integrált Határigazgatási Szakértői Testület, a Korrupció Elleni Küzdelem Szakértői Testülete és a Jobb Igazságszolgáltatásért Szakértői Testület – jött létre.

Az **Integrált Határigazgatási Szakértői Testület** keretében a keleti partnerországok és az uniós tagállamok tapasztalatokat cserélnek, és beszámolnak egymásnak az integrált határigazgatási stratégiák és cselekvési tervek megvalósítása érdekében tett lépéseikről. A fórum biztosítja, hogy a képzési tevékenységekre az integrált határigazgatás stratégiai és programközpontú megközelítése keretében kerüljön sor, és azok az egyes partnerek által az integrált határigazgatási stratégia megvalósítása terén elért szintnek megfelelően, kellőképpen differenciáltak legyenek. A határigazgatás gyakorlati oldalának fejlesztését elősegítendő, a szakértői testület a határellenőrzésekkel való elégedettség mérésével kapcsolatos fellépéseket is támogatott a keleti partnerországokban.

A **Korrupció Elleni Küzdelem Szakértői Testületének** célja a feddhetetlenség témájával, valamint a korrupció megelőzésével és üldözésével kapcsolatos információk és tapasztalatok cseréjének megkönnyítése többoldalú megközelítés alkalmazásával és a nemzetközi kötelezettségek, különösen az ENSZ Korrupció elleni Egyezménye és az Európa Tanács keretében vállalt kötelezettségek teljesebb végrehajtásának szem előtt tartásával. A testület munkájában a keleti partnerországok, a tagállamok, az uniós intézmények, az Európa Tanács és a civil társadalom képviselői vesznek részt. Az Európai Bizottság által finanszírozott és az Európa Tanács által végrehajtott az „emberi jogok, demokrácia és jogállamiság eszköze” keretében folytatott együttműködés egyik területe a korrupció elleni harc.

A **Jobb Igazságszolgáltatásért Szakértői Testületet** az Európa Tanács támogatásával hozták létre a keleti partnerség többoldalú keretében az e területen felmerülő igények kielégítésére. A testület és konkrét tevékenységei előmozdítják a hatékony igazságszolgáltatással kapcsolatos információ- és tapasztalatcserét, és hozzájárulnak ahhoz, hogy a partnerországok betartsák a nemzetközi normákat, különös tekintettel az Európa Tanács és az ENSZ vonatkozó egyezményeire.